

Ali res obstaja svobodna volja? In koliko časovnih linij? Yázhí Swaruu - Nezemeljski stik

<https://www.youtube.com/watch?v=c6TGn7g1neo>

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
26. oktober, 2020

Ali res obstaja svobodna volja? In koliko časovnih linij? Yázhí Swaruu - Nezemeljski stik

Yázhí: Karkoli se je zgodilo prej, v drugih časovnih linijah, se ne bo nikoli ponovilo. Po drugi strani pa je vse fiksno, zato se ne glede na to, kaj počnete, stvari vedno obrnejo tako, kot bi se morale obrniti. Zato na tej točki dvomim celo o svobodni volji. Vidim jo kot iluzijo.

Gosia: Da, tega ne morem povsem razumeti... koliko je fiksno in koliko ne.

Yázhí: Preprosto: Vse je popolnoma statično in fiksno. Toda vse je zapleteno. Zato tudi, ko se odločite, da ste tisto, kar se vam zdi nepredvidljivo, ne spreminjate ničesar. Misliš le, da je drugače, vendar je še vedno točno to, kar bi se tako ali tako zgodilo. In če se odpravite v preteklost, da bi jo spremenili, spoznate, da je tudi ta sama po sebi določena in je del celotne Matrice resničnosti.

In tudi pri dogodkih, ki jih poskušate spremeniti, kmalu ugotovite, da je prav to, kar počnete, vaše prizadevanje, da bi spremenili stvari, ki jih želite spremeniti, pravzaprav tisto, zaradi česar se sploh zgodijo. Torej je svobodna volja iluzija. V iluziji ste, da imate možnost izbire, ker se ne spomnite, kaj se bo zgodilo v naslednjem trenutku. Torej le opazujete film, ki se odvija pred vami. Film vašega življenja.

Gosia: Rekla si: Samo misliš, da je drugače, vendar je še vedno točno to, kar bi se zgodilo v vsakem primeru. Zakaj je to nekaj, kar bi se tako ali tako zgodilo? Ker obstaja na milijone alternativ. Torej se VSE zgodijo hkrati. Kaj je torej točno tisto, kar NAJ BI SE ZGODILO? Po mojem mnenju ni nič takega.

Yázhí: Mislite, da imate možnost izbire. Toda to je samo zato, ker se ne zavedate, kaj se bo zgodilo v naslednjem trenutku.

Gosia: Ampak kaj se bo zgodilo NAPREJ - za to obstaja na milijone različic. In v tem je svobodna volja, da izbereš, ne?

Yázhí: Točno tako. Vendar to niso alternative. Le mislite, da so alternative v omejenem, zelo omejenem pogledu vaše zavesti zavedanja.

Gosia: Da, saj je z najvišje ravni vse tako ali tako že urejeno, da? Mislim, da smo to obravnavali v nekem videoposnetku.

Yázhí: V trenutku, ko pridobite več zavedanja, vidite, da je vse skupaj povezano in da pravzaprav niste imeli izbire. Gledate le majhen del določene resničnosti, zato so vaše izbire vedno omejene na vnaprej določen obseg zaznavanja. Kot slon v temi, ki ga gledate z majhno svetilko. Vidite dele slona in vidite razlike med posameznimi deli. To je vaše zavedanje. Toda še vedno je ves čas slon in tega ne morete spremeniti!

To je iluzija, da imate svobodno voljo, možnost izbire. Kajti z omejene perspektive duše, kot delček večje resničnosti duše, Vira, imate res neomejeno število izbir, vendar le z vašega omejenega dožemanja. Ker je vaše dožemanje omejeno. Ko pa rastete v zavedanju absolutnega, vsega, začnete videti, da dejansko niste imeli izbire. Da je vse, kar ste storili prej, vaše izbire, vse, kar ste lahko storili v danem času ali trenutku. Vedno v skladu z vnaprej načrtovano fiksno resničnostjo.

Gosia: Kdo ga je vnaprej načrtoval? Vi? Potem najvišji jaz vnaprej načrtuje milijone časovnih linij hkrati? In izbire?

Yázhí: Celo današnji kaos na Zemlji povzročajo ljudje, ki ga živijo. Kajti vedno so to oni in spet oni, ki delajo iste napake. In zaradi svojega zelo omejenega razumevanja niso imeli izbire.

Z vidika zaznavanja omejene duše, z omejenim dožemanjem, imate vendarle neomejene izbire in možnosti. Misliš, da je to aleatorno (odvisno od naključja op.p.), vendar ni tako. Ko se umaknete in vidite širšo sliko... Vidite, da nikoli ni bilo več časovnih linij. Prav tako ni bilo več izbir. Bila je samo ena.

Gosia: Kaj pomeni ena?

Yázhí: Besede ne zadoščajo, da bi to izrazili. Če pridete na cesto in vidite razcep. Mislite, da lahko izberete, ali boste šli desno ali levo. Zato se odločite za desno. In mislite, da bi lahko izbrali levo. Toda vse pred vami in vse pred vami je povzročilo, da ste izbrali desno in bi lahko izbrali le desno. Tudi, če se ustavite in se vrnete nazaj ter nato zavijete levo, je to še vedno iluzija.

Gosia: Toda tam nekje obstaja še en jaz, ki je izbral levo in ima različne življenjske izkušnje, ki so ga pripeljale do leve. Prav?

Yázhí: Na neki način da. Z omejene perspektive, ne pa tudi z bolj razširjene perspektive. Od zgoraj ni časovnih linij. Je samo ena. Zdaj moram iti. Kličejo me.

Gosia: Sveta pomagalka, to je treba še toliko bolj razložiti.

Yázhí: Tega nisem pravilno izrazila. Želiš nadaljevati jutri bolj zgodaj?

Gosia: To si storila. Samo še ne v polnosti. Da, gotovo. Hvala.

Yázh: Ni zakaj.

NASLEDNJI DAN

Yázh: Ljudje so nagnjeni k temu, da vedno mislijo, da vedo vse, in se navežejo na ideje ter jih naredijo za svoje, kot da so predmeti. In če jim ponudite novo idejo, je, kot da jim jemljete ta dragi predmet.

Ljudje, ki mislijo, da so napredni in v duhovnosti, o nezemljanih in vsem drugem, so bili programirani drug od drugega, da razumejo časovne linije kot ločeno stvar od njih, kot so železniške proge, na katerih so in jih je mogoče premakniti na druge. Od tod pojma "pozitivna časovna linija" in "negativna časovna linija".

Vendar stvari niso tako preproste. Kot sem opisala že prej, karkoli vsakdo zaznava in v skladu s svojo stopnjo zavedanja zaznavanja, je po pravici in tehnično gledano lastna "časovna linija". In izbire, ki jih vsaka oseba sprejema na vsaki časovni osi, ustvarjajo vrsto dodatnih dogodkov, zaradi katerih razume Čas kot nekaj, kar se premika iz preteklosti v sedanost in nato v prihodnost.

Torej, kot sem že opisala, časovne linije kot niz fiksnih linij s fiksnim nizom dogodkov, ki se odvijajo v vsaki od njih. In vsaka zavest skače iz zaznavanja vsega, kar se zgodi v eni liniji, v naslednjo, pri čemer velja, da bolj ko je sprememba dogodkov v eni liniji dramatična, daljši je skok v drugo linijo, ki se bolj razlikuje od prvotne. Od tod izraz kvantni skok.

Biti ali razumeti, da so si črte, ki so si najbližje, med seboj najbolj podobne, in bolj ko so narazen, bolj se razlikujejo. To je še vedno groba analogija z uporabo črt. Vendar sem morala uporabiti nekaj, s čimer bi opisala vse to.

Zdaj pa preidem na drugo temo, ki se prelevi v to temo. Zgodovina. Pravijo, da je zgodovina seznam dogodkov v kronološkem zaporedju. Toda zgodovino so pisali zmagovalci. In vedno tisti, ki so na oblasti. In če opazite, je le spomin na bitko za bitko, z malo ali nič ustreznimi alternativnimi temami ali le kot sekundarno referenco.

Toda poleg dejstva, da zgodovina, kot je bila predstavljena ljudem, ne odraža tega, kar se je v "preteklosti" resnično zgodilo, se moramo soočiti še z enim problemom, ki postane očiten le tistim, ki so veliko potovali skozi čas.

Ne obstaja samo ena preteklost.

Obstaja nešteto preteklosti z nešteto dogodki, ki se med seboj tudi razlikujejo, od malo drugačnih do zelo drugačnih. Tako ljudje pravijo časovnim linijam, kolektivnim časovnim linijam. Vendar nanje še vedno gledajo kot na ločene stvari, ki se med seboj komajda, če sploh kdaj, križajo. To vsekakor ni tako.

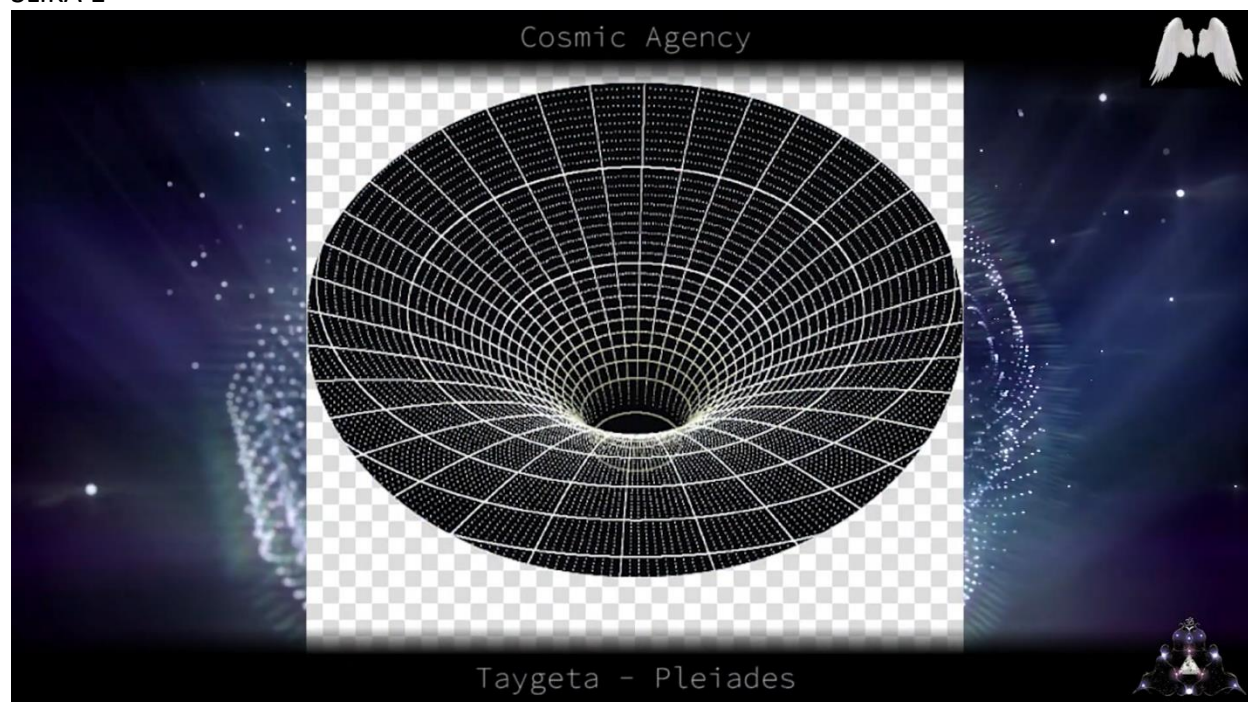
Vsi dogodki v vseh tako imenovanih časovnih linijah so enako pomembni za sedanjo točko v "času", ki jo imenujemo zdaj, z vidika osebe-zavesti, ki vse to zaznava. To pomeni, da ni enotne preteklosti. Da so nešteti in nešteti dogodki, ki so različni, vsi pomembni in vsi tvorijo to, kar vsaka oseba-zavest z njenega vidika imenuje sedanjost.

V mojih mislih ..., če se vrnem na primer vzporedne črte, ki sem ga prej uporabila, vidim nešteto, v milijardah in več, časovnih linij, ki se združujejo v eno samo točko, kjer se vse dotikajo. Kot črna luknja, ki vse zvija vase. Vse v eno samo točko. Točko, ki se premika s svojo lastno stopnjo, hitrostjo in namero. In vse prejšnje časovne linije, ki se združujejo vanjo, tvorijo to, kar je, kot časovno singularno točko.

In posledično... Spet iste neštete milijarde "časovnih linij", ki so predstavljene kot vzporedne črte na grafu, izvirajo iz te točke singularnosti in se pred njo razpršijo v tem, čemur bi lahko rekli prihodnost.

Vendar to v resnici ni. Zaradi česar naš graf napreduje v konceptualnem razvoju v vrtinec, ki vse dogodke in vrste povezanih dogodkov, imenovanih časovne linije, koncentrira v sebi na sredini. Natanko tako kot črna luknja.

SLIKA 1

Toda tudi ta slika ni prava... Ker predstavlja ravno površino zgoraj. Morala bi biti krogla. Tridimenzionalna luknja je krogla. To je dvodimenzionalna luknja na sliki.

Vse torej izhaja iz singularne točke, ki dejansko vse ustvarja. Oblikujejo jo izbire in podatki, ki jih je zaznala v svoji preteklosti kot osebni zaznavi, in s tem zaznava vedno iluzorno sedanjost ter oblikuje možnosti izbire, da bi oblikovala tisto, kar bi imenovala svojo prihodnost.

Ta točka singularnosti je osebna zavest. Oseba, čuteče bitje, ki se zaveda, da obstaja. Morda ne ve ničesar, skrivnosti vesolja ji uhajajo. Toda vse, kar ve, je, da obstaja. In s tega omejenega stališča vse ustvarja. Preteklost, njena preteklost ne obstaja več, tako kot ne obstaja tudi njena prihodnost. Eno kot drugo ne obstaja.

Verjeti v svojo preteklost kot nekaj neizogibnega in nemogočega, da bi se spremenila, je tako nerealno kot misliti, da je tudi prihodnost kot kamen. Oboje je spremenljivo, oboje je enako negotovo kot drugo, saj sta eno. Edina stvar, ki ločuje eno od druge, je ideja v umu subjekta.

SLIKE 2-5

Zgornja točka je popolnoma veljavna z vidika nekoga, zavesti, ki ima izkušnjo in zaznava zaporedje dogodkov, ki ga imenuje čas. S tega vidika torej obstaja svobodna volja. Toliko svobodne volje, da lahko spremenite tudi svojo preteklost. In prav tako lahko odločate o svoji prihodnosti, kakšna bo. In to bi moral storiti vsak, da bi napredoval kot zavest in kot človek. Spremenite dojemanje in pomen preteklosti vsakega posameznika, odstranite neželene dogodke in jih nadomestite s tistimi z bolj primernim in pozitivnim pomenom.

Toda z drugega vidika, bolj razširjenega. Ker se vse zliva v eno točko, pa naj bo to preteklost ali prihodnost, točko, ki ji pravimo sedanjost, in to sedanjost je in jo lahko ustvari le zavestni opazovalec, potem je vse določeno in opazovalec le predvaja tisto, kar že obstaja.

Ker pa imate neskončno možnosti izbire tudi, če so vse fiksne, bi to pomenilo ali bilo enakovredno temu, da imate popolno svobodno voljo. In velja, kot je opisano zgoraj.

Toda tu se stvari še bolj zapletejo. Kajti, kot sem že omenila, časovne linije v resnici niso ločena zaporedja dogodkov, subjekt skače iz enega v drugega, da ustvari osebno zgodbo, osebno časovno linijo dogodkov. Vsi dogodki, lahko bi rekli, iz različnih časovnih linij, od tistih bližjih in najbolj podobnih do tistih bolj oddaljenih in bolj različnih ... se ves čas vmešavajo drug v drugega.

Dogodek na tisti, ki bi ji lahko rekli druga časovnica, oblikuje dogodke na tej zaznani in vseh drugih časovnicah in obratno. Torej imajo vsi dogodki, ki jih imenujemo aleatorni, brez razlage, čudaški ali jih pogosteje jemljemo kot življenje, kot stvari, ki se preprosto zgodijo in jih vsi jemljemo za samoumevne, da vsi "morajo imeti logičen vzrok", svoj vzrok in korenine v drugem sklopu časovnih linij.

Vsi se združujejo, vsi dogodki v vseh časovnih linijah se združujejo v eno samo točko. Kot je opisano zgoraj. Tako v bloku vsi skupaj tvorijo eno ogromno enotno časovno linijo. Tako masivno, da zajema absolutno, vse, kar bi nujno pomenilo, da ne more teči le v eni zaznani smeri, zato sem prej opisala čas kot kroglo, ki se nenehno širi in krči, sestavljeno iz nešteti milijard in milijard časovnih linij. To pomeni, da čas teče v vse smeri in tudi v obratni smeri. In to je enako mirovanju, ničnemu času. S tega bolj razširjenega vidika je vse zapisano v kamen.

Ko imate omejeno zavest, kot jo imamo vsi, lahko vidimo le omejen nabor stvari, dogodkov. Ko pa vaše zavedanje raste, začnete videti vedno več stvari, ki so bile vedno tu, vendar niste imeli

potrebne zavesti, da bi jih zaznali. Ne le, da jih začnemo videti, ampak začnemo razumeti tudi soodvisnost med vsemi njimi. Vzrok in posledico med njimi, ki povzročata to, čemur pravimo dogodek.

Tako tisto, kar je bilo prej neznano, nenadoma postane razložljivo, logično in zato znano. To pomeni, da več časovnih linij dojemamo kot eno. Več časovnih linij, ki smo jih prej dojemali kot ločene, ki med seboj niso imele skoraj nič skupnega.

Ko napredujete v zaznavanju zavesti, je vaše zavedanje vsega vse večje in večje. In to, kot je bilo opisano prej, pomeni, da lahko obdelate vedno več podatkov, ne pa praznega pomnjenja. Svojo zavest širimo in oblikujemo svojo dušo in um do te mere, da nato ustvarimo ali manifestiramo to, čemur pravimo svet, v katerem živimo. To pa je tisto, čemur pravimo gostota obstoja.

Z rastjo zaznavanja več časovnih linij si ustvarimo svojo osebno časovno linijo. Bolj, ko se širi naše razumevanje in zavedanje na splošno, večja bo časovnica, večja zato, ker vključuje več stvari, več podatkov. Od tam si ustvarimo osebni svet v skladu z našim uporabljenim znanjem skozi naše dojetanje in zavedanje. Nenadoma se vedno bolj zavedamo vseh dogodkov, ki v medsebojni povezavi ustvarjajo drugega. Tako so na primer razložene skrivnosti.

To pa tudi pomeni, da nas drugi ljudje v nižjem stanju obdelave podatkov v zavesti, imenovanem nižja gostota, ne morejo razumeti, tako kot mi njih, saj njihovo zaznavanje v celoti razumemo mi, nas pa ne, saj smo v zavesti veliko bolj razširjeni. Tako so nekoč ločene časovne linije za nas nenadoma postale ena sama. Zato lahko pojasnimo formalno nepojasnjeno.

Toda ta proces se nikoli ne konča, saj z rastjo zavesti o obdelavi podatkov prepletamo nekdanje ločene časovne linije v eno, tisto, ki jo vidimo kot svojo. (Ta proces je podoben tudi oblikovanju in ustvarjanju lastne duše, ko smo na poti).

Vendar pridemo do točke, ko lahko vidimo, obdelamo in razumemo toliko časovnih linij v primerjavi s pogledom drugega sklopa ljudi-zavesti, da lahko vidimo, da je s te bolj razširjene perspektive in ob opazovanju manj razvitih zavesti prihodnost tako določena kot preteklost. Ker so možnosti pred nami zelo omejene, tako zelo, da se spremenijo v eno samo.

Potem pa se obrnete in vidite sebe. In veste, da ste v enakih okoliščinah kot tisti, ki ste jih s svojega stališča imenovali "manj razvite zavesti", in se zavedate, da je v tem primeru tako, kot je spodaj, kot je zgoraj, in da vas čaka veliko dela pri širjenju osebne zavesti, zaznavanja in duše.

Kaj je čas?

Je neizogiben del vas, je vi. Ne morete se zavedati sebe brez neke vrste časovnega zaznavanja. Jaz-ne-jaz. Imam misel / prej je nisem imel.

Imate občutek, da ne morete nadzorovati časa, vendar je to iluzija. Ker se ne poznate dovolj dobro. Obtičali ste v nizu idej, kot je čas, ki teče naprej, v navezavi na ... kaj? Na zunanje stvari, vendar je to spet samo v vaši glavi in samo tam. Čas kot nekaj neobvladljivega se poraja iz katerih

koli delov vas, ki se jih ne zavedate v celoti ali se jih ne zavedate. To pomeni, da čas izhaja iz vašega nezavednega, vaše nezavedno pa predstavlja velik, velik del vsega, kar ste.

Toda vedno bolj se razumete, vse vključujete kot sebe, razumete, zakaj se odzivete tako, kot se odzivete, brez sodbe in tudi s sodbo. Vseobsegajoče. Razkrivanje vaših senc, vaše najtemnejše plati, vam bo omogočilo, da se boste vedno bolj zavedali, kako je čas ustvarjen in izvira iz vas.

Kaj mislite in kako mislite, kakšen pomen dajete svojim mislim, določa čas za vas. Bolj, ko se poznate, bolj nadzorujete svoj čas. Kajti vi ste čas in čas ste vi.

Gosia: Hvala! Vau, okej. Moram reči, da moram to še večkrat prebrati in razmisliti, da bi bolje razumela. Ker je to nov zorni kot. Imam nekaj vprašanj, ki sem si jih zapisala. Ok, prvo vprašanje, ki ga moram razumeti. Rekla si, da obstaja nešteto časovnih linij, ki se združujejo v eno. Toda ali je v vsaki od njih fizično ločen jaz? Ali kako? V mislih imam jaz kot Gosia ... ne jaz iz razširjenega pogleda. Z razširjenega vidika obstaja samo en jaz.

Yázi: Kot pri mnogih stvareh, ki sem jih opisala, da, v vsaki časovni liniji obstaja "drugačen" ti, ker v vsaki od njih počnete drugačne stvari, od rahlo drugačnih do povsem ekstremno drugačnih. To pomeni, da ste popolnoma drug vi, saj imate drugačen niz izkušenj, in kot sem opisala neke drugje, vas ta drugačen niz izkušenj opredeljuje kot drugo dušo.

Vendar se vse te izkušnje združijo, vsi ti ti se združijo v enega, v tebe, ki to bereš. Vse te opredeljujejo in vse izkušnje, ki so jih imele, imajo in bodo imele, se združujejo v tebi kot "črni luknji", ki si.

Ti si gostota, ti si "vesolje", ti si absolutno. Vse drugo, še posebej to, čemur pravite drugi ljudje, ste le vi v drugi časovni liniji, ki se razlikuje od tiste, ki jo dojemate kot svojo.

Razlikuje se do te mere, da jih vidite kot različne ljudi, spol, videz, vendar so le še več od vas in vi jih opredeljujete tako, kot vsi opredeljujejo vas, zato smo vsi povezani, zato smo vsi eno.

Na zelo resničen način so nekateri bolj razširjeni v zavedanju kot drugi, zato ustvarjajo to, čemur pravite višji jaz, višji jaz. Toda tudi to je le koncept, ki je omejen na eno ali drugo stališče.

Obe stvari sta torej pravilni: obstajajo drugi vi v drugih zaznanih časovnih linijah. In ni drugih tebi v drugih časovnih linijah, ker ste tudi vsota vseh, ki tvorijo višji ti, poenoteno polje ti, absolutno, zato ste vse, kar obstaja, in potem ni drugih in ne more biti drugih v nobeni drugi tako imenovani časovni liniji, ker ste jih vse poenotili v svojem zavestnem zaznavanju zavesti, zato bi bila Gostota obstoja zelo visoko.

Gosia: Zakaj se vse združujejo v mene, ki to berem, in ne jaz, ki to berem, v neko drugo Gosjo, ki tega ne bere, ampak kuha?

Yázh: Z njenega vidika se združujejo v njej, s tvojega pa v tebi, toda ker so vsi ti, ustvariš enotno polje, singularnost, kjer ne glede na to, česa vsega se zavedaš, je to vedno še vedno ti, zato se vse združuje v tebi in samo v tebi.

Vsaka zavest je singularnost, vsako čuteče bitje. Vsi so "ono"; vsi so eno. Vsaka od njih ustvarja svoje lastno vesolje in končno vesolje. Vsi so povezani, vsi so eno.

Kaj so "različni ljudje"? Vsi so ideje, ki so jih ustvarili sami od sebe, od enega. Vi ste eno, enotno polje. Mi smo stoječi valovi in ideja, to je tisto, kar vsi smo. Vsi smo ena sama ideja, ki smo jo imeli.

Gosia: Zdaj. Rekla si: Vse izhaja iz ene singularne točke... zavesti osebe. Toda potem se tudi konvergira v eno. Torej izvira iz enega in konvergira v eno? Ni nič drugega kot Enost. Torej na obeh straneh.

Yázh: Vse to so ideje. Vse so ideje, ideja, da je bilo nekaj "v preteklosti", bo povzročila, da bo konvergirala na en način, ideja, da je nekaj v prihodnosti, bo konvergirala na drug način in vse različice na sredini.

Na koncu je ta linijska analogija linearni grafični poskus ponazoritve nečesa ne-ilustrativnega. Preprosto izraženo.

Vse, preteklost, sedanjost in prihodnost, so ideje, ki jih ustvarja zavestno zavedanje, ki ste vi.

Gosia: Razumem. Zdaj pa to vprašanje: Rekla si, da je vse to prilagodljivo... Celo tako imenovana preteklost, dogodki so prilagodljivi. Zakaj je potem svobodna volja iluzija, če so dogodki prilagodljivi zavesti/ opazovalcu? Ker je od višje ravni navzgor tudi to še vedno vzpostavljeno? Vsaka izbira?

Yázh: Z enega vidika, z nižje ravni, obstaja svobodna volja, toda ko se razširite v svojem zavedanju, začnete razumeti, da ste lahko ravnali le tako, kot ste ravnali, saj se z razširitvijo zavedanja zavedate, zakaj imate vedno manjše izbire iz ene ali druge določene situacije, iz katere izhajate.

Gosia: Zakaj vse manj in manj? Zakaj ste lahko ravnali samo na ta način?

Yázh: Ker z manjše točke zavedanja vidiš veliko izbir (svobodna volja) in misliš, da lahko stvari spremeniš. In to postane še bolj jasno, ko potujete skozi čas in poskušate spremeniti dogodke v preteklosti, da bi spremenili prihodnost.

Toda takrat se zavedaš, da je prav to, da si se odpravil v preteklost, da bi spremenil te neželene dogodke, povzročilo, da so se ti sploh zgodili. To pomeni, še preden se vam je porodila zamisel, da bi potovali skozi čas, da bi spremenili neželeno preteklost, se je to že zgodilo. Že prej ste potovali v preteklost, da bi spremenili dogodek, ki pa se je kot posledica tega tudi zgodil.

Zato ga poskušate spremeniti še enkrat, na bolj zapleten način, in šele takrat ugotovite, da je tudi to, karkoli ste storili, povzročilo dogodke, ki so pripeljali do nastanka prvega neželenega dogodka na prvem mestu. Preprosto niste bili sposobni zaznati povezave med vsemi dogodki, ki so pripeljali do enega ali drugega.

To je proces, ki ga opisujem kot povečanje zavedanja, da bi združili tisto, kar smo prej dojemali kot različne časovne linije. Da se vse združijo v eno, tisto, ki jo trenutno zaznavamo.

Gosia: Vendar si prej rekla, da spreminjanje dogodkov v preteklosti, potovanje skozi čas, ne vpliva na časovno linijo, iz katere ste prišli. Da je ta ostala nedotaknjena. Tega še vedno ne razumem.

Yázhí: Ne greš in spreminjaš preteklosti, saj so stvari s tega vidika precej ustaljene. Lahko pa spremenite svojo preteklost s točke, v kateri ste zdaj. Kot pri trenutnem dojetanju in razumevanju razlogov za stvari.

Toda tudi potovanje skozi čas in spreminjanje preteklosti pomeni, da še vedno ohranjate to iluzijo, saj tudi če ustavite nek neželeni dogodek, gledate le njegov zrcalni dogodek. Zgodilo se je in ni se zgodilo, saj vse, kar je, ustvarja svoje nasprotje.

Torej tudi tam, kjer zdaj gledate, kot da se nekaj, kar ste spremenili in se po vaši zaslugi ni zgodilo, gledate le drug niz dogodkov (časovno linijo), ki prav tako vpliva in določa tisto, kjer se je neželeni dogodek dejansko zgodil. Skratka, ničesar niste storili. Kajti tudi sprememba dogodka bo opredelila sam dogodek z drugega zornega kota, obe časovnici pa se medsebojno opredeljujeta in ustvarjata. Zato je časovni potek določen.

Pogosta težava, s katero se srečujem, ko razlagam takšne stvari... Nekateri koncepti so veljavni z ene ravni in z enega zornega kota, z drugega pa ne. Toda ob istem natančnem času se na koncu oba opredelita drug do drugega.

Gosia: Da, vem. Okej, tega še vedno ne razumem... pojdimo na zelo zemeljsko raven. Primer nekoga, ki ima na izbiro, da recimo hodi v šolo v enem mestu A ali pa se preseli v drugo, mesto B, iz povsem drugega razloga. Izbere B. Zakaj je po tem mnenju odhod v mesto B edina stvar, ki bi jo lahko storila? Če bi lahko prav tako preprosto izbrala drugo pot? Gledano z njene perspektive. Toda njena svobodna volja jo je pripeljala v mesto B. Ali pa ne? ZAKAJ se je odločila, da gre v mesto B? In zakaj je bila to edina stvar, ki jo je lahko storila?

Yázhí: Ker je imela možnost izbire in ker vsaka od njiju opredeljuje drugo, druga pa na kvantni ravni posreduje informacije drugi in opredeljuje vsako časovno linijo.

In da, kot je razvidno od zgoraj, vsi dogodki konvergirajo v to, da nima druge izbire, kot da počne točno to, kar počne. Vendar z vidika nje same zdaj, v mestu B. Tako kot za drugo, ki je hodila v šolo v mestu A.

Vsi si posredujejo informacije, ne le ti dve, ampak tudi nešteto milijard drugih, in tako oblikujejo to, čemur pravi jaz.

Gosia: Kakšne vrste informacij?

Yázihi: Dojemanje, izkušnje, ki opredeljujejo dušo, ki oblikujejo dušo.

Gosia: Čakaj. Torej je bila z vidika nje same v mestu A, če se je odločila za to, TO TUDI edina možnost, ki jo je lahko naredila?

Yázihi: Da.

Gosia: Potem počakaj trenutek ... potem imamo na koncu na milijone odločitev s svobodno izbiro. Čeprav so vse te odločitve edine, ki bi jih lahko sprejeli zase...

Yázihi: Z ene ravni da. Toda le zato, ker se ne zavedate drugih stvari, ki se združujejo, da ustvarijo to, čemur pravite resničnost. V trenutku, ko to veste, potem te časovne linije združite v eno. In to počnemo vsi ves čas, ko širimo svoje zavedanje.

Gosia: To je zame zapletena tema, ki jo ne morem razumeti. Mislim ... šla je v mesto B. Lahko bi šla v šolo, v mesto A. Zakaj je bil prihod sem edina stvar, ki jo je lahko naredila? Še vedno tega ne razumem.

Yázihi: Z ene ravni bi lahko naredila veliko stvari, vendar je naredila samo eno. Zakaj? Zakaj ravno to? Ker so se vse druge zbrale v to, da so zaradi dodatnih okoliščin vseh drugih skupaj oblikovale to eno kot edini možni izid. Ker niso izolirane, ampak se vse vmešavajo in ustvarjajo druga drugo. Zato je lahko od zgoraj, ko je videla vse izbire in časovne linije, storila le to, kar je storila.

Gosia: Še vedno pa bi LAHKO šla v šolo v mesto A. To, da je LAHKO šla, pomeni, da je bila ta možnost na voljo.

Yázihi: Da, vendar se ni odločila.

Gosia: Ampak bi se lahko.

Yázihi: Lahko bi te zadel meteorit, pa te ni! To, da se ti zdi ena možnost bolj verjetna od druge, je le posledica predstav, ki jih imaš v glavi.

Gosia: Toda dejstvo, da se nekaj zgodi tako in ne drugače, še ne pomeni, da se drugo ni moglo zgoditi in da to ni bila možnost, kajne?

Yázihi: Toda obstajal je zelo specifičen nabor razlogov, zakaj se to ni zgodilo.

Gosia: Hmm ok... In zadnje vprašanje, ki ga imam za zdaj, je tole: Rekla si, da se vse časovne linije prekrivajo in da se informacije prenašajo itd... Torej bi lahko imeli nenavadni dogodki, kot so ljudje, ki manifestirajo nenavadne pojave, ki se zdijo precej čudežni, nekaj opraviti z dogodki v drugi časovni liniji?

Yázi: Da, ker so vse informacije v vseh časovnih linijah samo en volumen brez sedanosti, preteklosti in prihodnosti, zato informacije prehajajo samo s frekvenčnim ujemanjem, po želji, z zaznavanjem.

Torej... kot je razvidno iz zgodovine. Veliko različnih stvari, ki so se zgodile v preteklosti, recimo pred 2000 leti, iz popolnoma različnih časovnih linij, se vse združijo v eno točko, točko, ki ji pravimo zdaj. Toda sedanost, kot jo vidimo z vidika enega opazovalca zavesti. Torej, če je kralju Edvardu Drugemu nekoč zdrsnilo in si je zlomil nogo, v nekem drugem pa ne ..., vsi vplivajo na sedanost z enako intenzivnostjo.

Torej tudi bitke v zgodovini, ki so imele v eni časovni liniji en izid, v drugi pa drug izid, vplivajo na sedanost na enak način in z enako intenzivnostjo, kar opredeljuje sedanost kot točko zavedanja in singularnosti zavesti.

Torej ni nobene preteklosti. Ni pravilne in nepravilne preteklosti. Le nepravilna z enega ali drugega zelo specifičnega vidika. Vse možnosti obstajajo vedno in ves čas ter vse posegajo druga v drugo in se medsebojno opredeljujejo ter povzročajo druga drugo.

Gosia: Ok, razmem/ še moram razmisliti. Si utrujena?

Yázi: Ne.

Gosia: Že nekaj časa pišeš. Ne?

Yázi: Ko pišem v angleščini, grem lahko dlje in hitreje.

Gosia: Dobro. No, ta tema je precej fascinantna in kako jo dojemate s tako visoke razširjene ravni. To je vsekakor nov zorni kot.

Yázi: Na primer. Potovati v preteklost, da bi preprečili, da bi nekega znanstvenika povozil avtobus, in tako ustvarili spiralo negativnih dogodkov, ki bi pripeljali do, recimo, svetovne vojne. Torej greš v časovno točko, na primer tri minute pred tem, ko bi moral prečkati ulico, kjer ga je povozil avtobus. Nato ga ustavite in vprašate za pot, s čimer spremenite sinhronost, ki je bila potrebna, da ga je zadel avtobus. Potem pa greš srečen in misliš, da je misija opravljena. Samo zato, da bi slišali udarce znanstvenika, ki ga je povozil avtobus.

Ker ste ga ustavili, da bi ga vprašali za smer, ste povzročili zamudo, zaradi katere ga je zbil avtobus. Nato se vrnete še drugič in ga še bolj zadržite. Samo zato, da bi ga vznemirili, ker zamuja v službo. Zaradi tega spet hiti po ulici, da bi ga povozil isti avtobus. Spet povzročite dogodek, ki ste ga želeli ustaviti.

Gosia: Vendar v resnici ga niste povzročili. To naj bi se vseeno zgodilo na kakršen koli način. Drugače ne bi poskušali preprečiti, da bi se to zgodilo.

Yázh: To je preveč poenostavljeno, vendar se lahko izredno zaplete, ko tvoji dodani in ponavljajoči se poskusi, da bi preprečil, da bi ga povozil avtobus, ustvarijo le še več spiral z istim rezultatom ... in v tem primeru je vse, kar sem lahko storila, to, da sem šla tja, da bi poskušala ta dogodek ustaviti.

Gosia: Pojasni, prosim, kaj misliš s tem, da ko se vrneš, to povzročiš. Kako to povzroča? Morda si nekoliko spremenila dogajanje, vendar se je še vedno dogajalo, tudi če te ni bilo v njem.

Yázh: Želite ustaviti dogodek, zato načrtujete misijo potovanja skozi čas, da bi ustavili dogodek, ko je znanstvenika povozil avtobus. Vendar se niste zavedali, da ga je avtobus povozil zato, ker ste že bili tam in ste ga skušali ustaviti, še preden ste se sploh odpravili na misijo. Vse je namreč medsebojno povezano in se spiralno zapleta. In bolj ko se zavedate kompleksnosti razlogov, zakaj se stvari dogajajo, bolj razumete, zakaj ni tako preprosto spremeniti preteklosti.

Gosia: Ok. Kakšno mešanico resničnosti smo dobili sami! Eno vprašanje: Zakaj ustvarjamo iluzijo svobodne volje za naše nižje jaze? Kaj ima od tega višji jaz? Zgoraj si rekla, da se ne zavedamo, da nimamo svobodne volje, ker se preprosto ne SPOMNIMO, kaj se bo zgodilo. Zakaj je potem to tako zasnovano?

Yázh: Več kot to, zakaj... Rekla bi, da se iluzija svobodne volje poraja iz našega ignoriranja tega, kako stvari delujejo in kaj bo sledilo. Kot, ko prvič gledate film. Nimaš pojma, kaj se bo v filmu zgodilo. Torej so vse možnosti in vse izbire, ki jih imajo igralci, možne za vas, ki ga gledate. Z bolj razširjenega vidika pa je film določen, dogodki so že postavljeni, že posneti. Samo vi ne poznate zapleta in konca. Zato menite, da je v filmu svobodna volja. Ker ne veste, kaj bodo liki storili.

Toda, ko si film ogledate drugič, vidite, da svobodne volje ni in da so stvari že postavljene na svoje mesto. Toda takrat je le vaše osebno stališče in zaznavanje zavesti tisto, ki določa, ali bo v filmu zaznana svobodna volja ali ne.

Gosia: Vendar pa moram pojasniti, kako se pri vsem tem pojavlja MANIFESTACIJA. In dejstvo, da smo "ustvarjalci" resničnosti. S katere ravni smo torej mi ustvarjalci? Kako se potem v resnici manifestiramo? Kako je to povezano s tem?

Yázh: Manifestacija je, da eno možnost pripeljete k sebi s pomočjo frekvenčnega ujemanja. Z nižjega vidika je to veljavno, z bolj razširjenega pa, da bi bilo vse, kar ste manifestirali, le logična posledica vsega, kar je bilo pred tem dogodkom.

Gosia: Ok. Torej..., v tem smislu..., imamo potemtakem odprto igralno polje..., s prilagajanjem frekvenc, z izbiro biti določene frekvence, s tem, da smo te frekvence, pripeljemo vase določeno možnost in ne druge.

In če se vrnemo k zgornji točki... da se to poraja iz tega, da ne upoštevamo, kako stvari delujejo. ZAKAJ POTEK TO POČNEMO? Zakaj je bilo to zapisano v sistem stvari? Nevednost?

Yázh: Obstaja samo eden, obstaja samo Vir. Vir je vse, kar obstaja, ki si jo je nemogoče predstavljati ali opredeliti, enotnost. To pomeni, da vse, kar lahko je, je in že je, zunaj časa in zunaj prostora. Torej vse, kar je, že obstaja, vse možnosti so in samo so. Razlog Enost, Vir, se je razdrobil na nešteto holografskih delov, ki vsebujejo vse, kar opredeljuje celoto, holografske fragmente Vira, imenovane duše.

Toda edini način, kako razdrobiti Vir, ki je vseveden, saj je tudi vednost zavest, in vse je zavest, je biti fragment, čeprav ste še vedno Enost, se vsega ne spominjate / vsega ne veste, ker če bi se, potem bi bili Vir.

Torej je za dušo, delček Vira, značilno, da se ne spominja vsega. Ne razumete vsega. Toda še vedno ste Vir in vaša energija, kar vas opredeljuje, je, da vse veste, zato je to vse, kar si duša želi. Razširiti se, poiskati pot domov, poiskati način, kako se vsega spomniti, da bi bila spet v celoti Vir.

In ti si rekla, Gosia; "Tako ..., v tem smislu ..., imamo torej odprto igralno polje", da, kot delčki Vira ... in čeprav je vse določeno, imamo v naši omejeni izkušnji popolno iluzijo svobodne volje, vendar le tako, kot pojasnjuje moja filmska analogija. V tem smislu smo ustvarjalci. Toda ničesar ne ustvarjamo, ker je že ustvarjeno.

Toda hkrati ni tako, da bi bile stvari že ustvarjene ..., mi smo te stvari, mi smo to, za kar mislimo, da ustvarjamo. Ne ustvarjamo "konceptov, stvari ali idej", to, kar ustvarjamo, smo mi, vse drugo pa izhaja iz "nas". Mi SMO, kar ustvarjamo.

Gosia: Hmm... Še vedno verjamem, da je to malo drugače kot v filmu, ker v filmu nismo bili mi tisti, ki smo ga producirali ali ustvarili. Pri naših življenjskih okoliščinah pa smo to vse mi. Z različnih ravni, a še vedno mi.

Yázh: Ne, to ste bili vi, ki ste ga ustvarili, tako kot ste si ustvarili vse drugo, celo zvezde nad vami. Kajti vi ste tisti, ki s svojim zavestnim zavedanjem, s svojim dožemanjem, etiko in vrednotami interpretirate ta film na svoj edinstven način. Torej ste vi tisti, ki ustvarjate izkušnjo gledanja tega filma. In vse je izkušnja.

Gosia: Jaz nisem ustvarila teh igralcev v filmu. To je naredil Hollywood.

Yázh: Tudi igralci, režiser in producent ste samo vi znova v drugi časovni liniji, v drugih okoliščinah. Toda vem, da to velja le z višje perspektive.

Kdo ima idejo o tem, kaj je Hollywood? Kdo interpretira, kaj se zgodi v filmu, zakaj vas zanima ali ne? Enako kot vi, ki hodite po ulici. To je izkušnja, ki očitno ni povsem pod vašim nadzorom. Niste ustvarili tega pločnika, tega stebra svetilke, te stavbe, pravite vi. Toda še vedno ste vi tisti, ki vse to ustvarjate v svojem umu in dajete smisel vsej tej tako imenovani potencialni energiji. Zato ji pravite stavba, saj v svojem umu hranite vse pojme, ki to "stvar" soodločajo z uporabnim predmetom te ali one kakovosti in uporabe.

Torej nič ni zares zunaj vas. Vse je v vašem umu. Vi ustvarjate vse vesolje, kot ga vidite in interpretirate vi. In to je enako veljavno kot to, kako vesolje vidi kdorkoli drug. In vsi si ga delijo in soodvisno vplivajo drug na drugega ter se med seboj spreminjajo in vplivajo drug na drugega. Vse bolj in bolj, dokler ne dosežemo enosti.

Gosia: Da. In zadnje vprašanje, zadnje, ki se mi zdi, da ga imam za zdaj: poleg tega, da se jim s temi koncepti razširi um, kako lahko ljudje to znanje uporabijo, da bo bolj koristilo njihovi neposredni resničnosti? Kot na primer to, kar si povedala o skrivnostnih dogodkih, ki se dogajajo ..., kako vse to prihaja in se prekriva med različnimi časovnimi linijami. Zdaj lahko začnejo te dogodke razumeti v drugačni luči. Kakšno drugo praktično lekcijo jim lahko damo na podlagi tega?

Yázhí: Razširiti se, je vse, kar si duša želi. Razumeti, zakaj vse. Če duši to odvzamete, vam ostane le prazna lupina. Ali lahko s tem najdemo kaj praktičnega v "resničnem svetu" ali ne, je odvisno od stopnje zavedanja vsakega poslušalca.

Kot bi rekla, je to jedro tega, kar je pomembno, in vse, kar je pomembno. Kajti z rastjo zavesti ozaveščenosti vedno bolj razumete vse in s tem boste samodejno vedeli, kako spremeniti svojo resničnost v svojo korist. Niti ne kot know-how, to pride samodejno z znanjem.

Torej praktično, to je razlog, zakaj bi se morali vsi širiti in vedeti več o vsem. Na koncu vam bo to dalo moč nad časom in materijo ter celo nad samo smrtjo.